

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ. 8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1903. Ὅψει-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυ οὖντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Εἷς τι προηγούμενον φύλλον εἰχομεν δημοσιεύσει τινα περὶ τῆς νέας τροπῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων καὶ τῶν ἐντυπώσεων ὡς μετέδωκαν ἡμῖν Ἡπειρωταὶ ἐξ Ἡπείρου. Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων τούτων τινὲς ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ γράψωσι καὶ παραστήσωσιν ὅτι δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι χριστιανοὶ καὶ τούρκοι διατελοῦν εἰς τόσον φιλικὰς σχέσεις, ὅτι εἶνε εἰς ἀπελπιστικὸν σημεῖον ἡ κατάστασις κτλ. Τοιαύτας ἐπιστολάς ἐλάβομεν πολλὰς. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας ἀπεστάλησαν ἐφημερίδας. Μία δὲ καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Ἀγῶνα» νὴ ταύτῃ ὁ γράφων ὁμιλῶν καὶ περὶ τοῦ γεν. διοικητοῦ λέγει αὐτοῖς ἡρνήθη ὅτι ὁ Ὄσμαν πασᾶς εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων τούρκων διοικητῶν, ὅσοι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν διώκῃσαν τὴν Ἡπειρον». Ἀλλὰ, ὁ γράφων ἀγνοεῖ ποῦ νὰ ἀποδώσῃ τὸν ἔπαινον: εἰς τὸν Ὄσμαν ἢ εἰς τὰς ἐπίτιδες ἐκ Κων/πόλεως διαβιζόμενας αὐτῷ διαταγὰς. Εἰς τοιαύτην λογικὴν δὲν δυνάμεθα ἀληθῶς νὰ ἐρευνήσωμεν. Ἡ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο εἶνε. Ὁ γράφων ἀφοῦ θέτει εἰς ἀμφισβήτησιν τὸ ἐν πρέ-
πει νὰ γνωρίζῃ τὸ ἕτερον. Ἐὰν δὲν γνωρίζῃ τίποτε ὀφείλει νὰ σιωπήσῃ, διότι ἄλλως ἐλέγχεται ὅτι τὰ γραφόμενά του ἔχουν κάποιον κεκρυμμένον σκοπὸν.

Ἡμεῖς δι' ὀλίγων θὰ ἀπαντήσωμεν πρὸς τοὺς γράφοντας. Δὲν τοὺς κατηγοροῦμεν καθόλου. Τούναντίον ἐπαινοῦμεν πάντα λαμβάνοντα τὴν πέννα ἵνα ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος του. Ἡ διαφορὰ ὅμως ἐγκτεται εἰς τὸ ἐξῆς. Ἡμεῖς ὅταν γράφωμεν περὶ Ἡπείρου ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν γενικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, τὴν Ἡπειρον ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην ἕως τὴν ἄλλην, τὴν ἐν γένει πολιτικὴν τοῦ τόπου καὶ ἐν μέρει τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεις. Αὐτὴ εἶνε ἡ βῆσις πυν-
τὸς δημοσιογράφου, ὅστις ἐπιθυμεῖ διὰ τῶν δημοσιευμένων νὰ ὠφελήσῃ μᾶλλον ἢ νὰ βλάψῃ. Κατὰ τὸ ἐνδεκαετὲς χρονικὸν διάστημα τοῦτο ἐπράξαμεν καὶ εἰς πολλὰ ζητήματα καυχόμεθα ὅτι τὸ μικροσκοπικὸν τοῦτο φύλλον ἐφάνη εὐεργετικὸν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας. Περὶ Ὄσμαν πασᾶ λόγου γινυμένου ἀποδίδο-
μεν εἰς αὐτὸν δίκαιον ἔπαινον ὡς αἰεὶ πρᾶττη καλὸν καὶ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν κατοίκων. Δὲν εἴπομεν ποτὲ ὅτι εἶνε ἅγιος. Τούναντίον εἶνε ἄνθρωπος καὶ μάλιστα τούρ-
κος καὶ ὅλοι οἱ Ἡπειρωταὶ ἀποροῦν πῶς κα-
τωρθώθη νὰ ὑπάρξῃ ἐν Ἰωαννίνοις τούρκος δι-
οικητὴς νὰ πράξῃ τόσον πολλὰ ὑπὲρ τῶν χρι-
στιανῶν καὶ ἀμέσως νὰ δίδῃ τροσὸχὴν εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν κατοίκων. Ὡς παράδειγμα ἀνα-
φέρομεν τὸ ἐξῆς. Οἱ ἐν Ἀθήναις Βουρμπιανῆ-
ται κτλ. ὧν τὰ χωρία ὑπάγονται νῦν εἰς τὴν
περιφέρειαν Διεσκοβίου δι' ἀναφορὰς τῶν ἀ-

πεινύθησαν πρὸς τὸν Ὄσμαν παρακαλοῦντες
ὅπως τὰ χωρία τῶν ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν διοί-
κησιν Κονίτσης ἥτις εἶνε πλησιεστέρᾳ Μίαν
ἡμέραν πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων ὁ ἐν Πειραιεῖ
τούρκος πρόξενος ἐκάλεσε τοὺς Βουρμπιανῆτας
καὶ ἀνέγνωτεν ἐγγραφοὺς τοῦ Ὄσμαν ὅστις ἀ-
παντᾷ ὅτι τὰ παράπονα τῶν Βουρμπιανῆτων
εὐρίσκει δίκαια καὶ θὰ προσπαθήσῃ παντὶ σθένει
νὰ ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐκ Κων/πόλεως.
Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν, ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας ἐξεδιώχθη ὁ Ἐσᾶτ ἐξ Ἰωαννίνων προσε-
πάθησε καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξαλείψῃ τὰ κακο-
ποιὰ στοιγεῖα. Ἐὰν δὲ συμβαίνωσι κλοπαὶ ἢ
λῃστεῖαι ἢ ἄλλα παρانونήματα ὀφείλομεν νὰ
ἐξετάζωμεν οὐχὶ διὰ τί ταῦτα συμβαίνουσι,
διότι εἰς ὅλα τὰ Κράτη τοῦ κόσμου διαπράτ-
τονται κλοπαὶ καὶ κακούργηματα ἀλλὰ ἐὰν
τὰ ἐγκλήματα ταῦτα τιμωροῦνται, ἐὰν τὸ δίκ-
αιον δίδεται ἐκάστῳ, ἐὰν καὶ ὁ ἀδικούμενος
χριστιανὸς δικαιοῦται. Τοῦτο κυρίως ὀφείλομεν
νὰ ἐξετάζωμεν. Ποῖος εἶπε ποτε ὅτι ἡ ἐν Ἡ-
πείρῳ κατάστασις εἶνε ροδινὴ; τότε δὲν ἀνα-
γινώσκονται ὅσα μέχρι τοῦδε ἐγράψαμεν. Ἡ-
μεῖς εἴπομεν ὅτι ἐξησφαλίσθη ὅπως ὅποτε ἡ
καταδίωξις τῶν κακοποιῶν καὶ ὅτι ἡ νέα τροπὴ
τῶν φιλικῶν σχέσεων θὰ ἐπιδράσῃ πολὺ καὶ εἰς
τὰς μεταξὺ τῶν χριστιανῶν καὶ τούρκων τῆς
Ἡπείρου σχέσεις. Ἐ! μὰ τὴν θέλετε ἐπὶ τέλους;
νὰ τοὺς κάμωμεν ἁγίους καὶ τοὺς τούρκους.
Ἀναμένομεν πότε νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα νὰ προ-
σαρτηθῇ ἡ Ἡπειρος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐφ' ὅσον
εἶνε μακρὰν ἡ ἀνατολὴ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ
ἐφ' ὅσον καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ Κρά-
τους εἶνε νὰ ἀκολουθῇ τοιαύτην πολιτικὴν
ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ συντρέχωμεν τὴν πολι-
τικὴν ταύτην καὶ νὰ ἐργαζώμεθα πρὸς βελτίω-
σιν τῆς ἐν Ἡπείρῳ καταστάσεως δι' ὅλων τῶν
νομίμων μέσων ἵνα οὕτω καταστήσωμεν τὸν
βίον τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν ἡμῶν ὑποφερτόν. Ὁ
Ὄσμαν δὲν εἶνε ὁ ἀρμόδιος νὰ μετατρέψῃ φό-
ρους καὶ νόμους· αὐτὸς εἶνε ὄργανον νὰ ἐφαρ-
μώσῃ καλῶς τοὺς ὑπάρχοντας. Τὰ ἄλλα ἀνή-
κουν εἰς ἄλλην πολιτικὴν καὶ πρὸς μεταβολὴν
αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἐργασία καὶ οὐχὶ κλαψίματα
καὶ φωναὶ ἄσκοποι οὐδένα πρακτικὸν ἔχουσαι
σκοπὸν. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη ἡμῶν, διότι οἱ
γράφοντες πολλὰκις ὀρμῶνται νὰ θρηνησῶσι
καὶ ἀπὸ ἀπλούστατα γεγονότα, τοῦτέστι διότι
τοὺς ἐκλεψάν μίαν κατσίκα, ἢ διότι ἔφαγαν
ἓνα μπάτσο κτλ. κτλ. Σήμερον εὐρισκόμεθα
εἰς ἐποχὴν πολὺ διαφορετικὴν τῆς τοῦ παρελ-
θόντος ἔτους. Ἐχομεν νὰ ἀγωνισθῶμεν ἀφ' ἑ-
νὸς πρὸς βελτίωσιν τῆς παρούσης καταστάσεως,
ἐξ ἄλλου ὅμως νὰ ἀνταχθῶμεν κατὰ τῶν
διαφόρων πολιτικῶν προπαγανδῶν, αἵτινες ἀ-
γωνίζονται νὰ κατακτήσωσιν ἔδαφος ἐν Ἡ-
πείρῳ πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον διάφορα
μέσα χρησιμοποιοῦσιν. Ὁ νῦν διοικητὴς ἐν τῷ
ζητήματι τούτῳ ἡγωνίσθη τὸν καλὸν ἀγῶνα.
ὑπερασπίζων τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους τοῦ
συνέπεσε νὰ ὑπερασπίζηται καὶ τὰ ἰδικὰ μας.
Ἐχομεν λοιπὸν ἐκ συμπτώσεως κοινὸν τὸ συμ-
φέρον καὶ ὀφείλομεν νὰ τεινώμεν πρὸς ἀλλή-
λους τὴν χεῖρα. Ἡμεῖς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἀ-
κούσωμεν τὴν γνώμην παντὸς φίλου καὶ συμ-
πατριώτου ἐφ' ὅσον ἡ γνώμη αὕτη μᾶς ὑπο-
βάλλεται ὅπως τὴν κρίνωμεν, διότι δὲν νομίζο-
μεν ὅτι σπουδαίως ἀξιοῖ εἰς ἐργατικὸς ἢ εἰς ἀ-
γένειος νεανίας ἢ σπουδαστὴς νὰ καθοδηγήσῃ

ἡμᾶς περὶ τοῦ πῶς δεῖ πολιτεύεσθαι. Ἐν παντὶ
ὑπ' ὄψιν ἔχομεν τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος.
Κατὰ συνέπειαν τὴν πορεῖαν ἡμῶν κανονί-
ζομεν σύμφωνα πρὸς τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ τὰς
σκέψεις ἄλλων μᾶλλον πεπειραμένων.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

4 Ἀπριλίου 1903

ὦ ! εἶνε αἰσχιστον ἡ ἀπόκρισις τῆς ἀλη-
θείας, εἶνε ἀπάνθρωπον νὰ θυσιάζεται ὁ μάρτυς
λαὸς τῆς ἀτυχεστάτης τῶν χωρῶν τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ ! Οὐδαμῶς θέλω νὰ γίνω Ἰερεμίας καὶ
διατραγωγῶ τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος μου τὰ
δαινά. Ὅχι! ἀπαιτῶ νὰ λέγεται ἡ ἀλήθεια φα-
νερῶς καὶ οὐδὲν πλέον. Ἡ ἀλήθεια λοιπὸν εἶνε:
ὅτι ζῶμεν ὡς Παρία μεθ' ὅλας τὰς διασαλπι-
ζομένας μεταρρυθμίσεις καὶ οὐδαμοῦ Ἡπειρωτι-
κῆς γῆς βλέπω τὸ ἐλάχιστον σημεῖον τῆς ἐπὶ
τὰ κρείττω βελτιώσεως.

Ὁ ἀξ.ος διοικητὴς Ἡπείρου Ὄσμαν ἐγνώρισε
κάλλιστα τὴν φαύλην σπείραν τῶν μπιμπα-
σάδων καὶ μουλιαζιμιδῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ
ἀπῆλλαξεν ἡμᾶς τοῦ Κρητικοῦ, τοῦ Τεφεῆ,
τοῦ Ἀβδουραχμάν, τοῦ Φετῆ καὶ τῶσων ἄλλων
μορμουκεῶν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς
Ἡπείρου, θ' ἀρκέσῃ ἄρᾳ γε τοῦτο; τὸ πιθανὸν
εἶνε ὅτι «ἀλλὰξ» ὁ Κολιός καὶ ἐφόρεσε τὴν
κάπα ἀλλοιῶς. Ὡς πρόχειρα παραδείγματα
τῆς πρωτοτύπου διοικητικῆς ἀναμορφώσεως τοῦ
τόπου μας ἀναφέρω τὰ ἐξῆς: Τῇ ἐνεργείᾳ τῆς
Κυβερνήσεως ἐπετράπη ἡ καπνοφυτεία εἰς τὸ
βιλαέτιον Ἰωαννίνων· ποῖοι δὲ νομίζετε ὅτι ἔ-
λαβον ἄδειαν διὰ καλλιέργειαν καπνοῦ; οἱ
Τούρκοι μόνον· αἱ ἀναφοραὶ τῶν πενομένων
χριστιανῶν ρίπτονται συνεπῶς εἰς τὸν κάλαθον
τῶν ἀχρήστων· τίς δὲ τολμᾷ νὰ ἐγείρῃ φωνὴν
διαμαρτυρήσεως; οὐδεὶς. Οἱ ἀποσταλέντες
εἰς τὰ Ἡπειρωτικὰ χωρία ὑπάλληλοι πρὸς
καταγραφὴν τῶν ποιμνίων διέπραξαν πρωτακού-
στους παρνομίας, ἀναγκάζοντες τοὺς ποιμέ-
νας νὰ δηλώσωσι περισσότερα τῶν ὅσων ἔχουσι
πρόβατα, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι πι-
θανόν—κατὰ τὴν κρίσιν πάντοτε τῶν τιμῶν
ὑπαλλήλων—οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ποιμνίων ἀπέ-
κρυπτον πολλὰ πρὸς ἀποφυγὴν πληρωμῆς τοῦ
προβατονομίου· οὕτω δὲ ἄνδρες καὶ πρόβατα
ἡχθῆσαν ἐν θριάμβῳ εἰς Ἰωάννινα καὶ ἐφυλα-
κίσθησαν κατὰ πρωτοτυπώτατον τρόπον.—Ἡ
κομικὴ ἱστορία τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ κυανοῦ
χρώματος, ὡς Γιουρᾶνχου, εἰς τὰς προσόψεις
τῶν οἰκτῶν ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν τὴν
φορὰν ὅμως ταύτην ἡ ἀστυνομικὴ ἀπαγορεύσις
ἀπευθύνεται πρὸς Ἰταλὸν ὑπῆκοον, ὅστις ἀγρόν
ἡγόρασε καὶ ἡ ἀστυνομικὴ διαταγὴ ἔμεινε
ἀνεχτέλεστος.

Ὡς συμπλήρωμα καὶ κορωνίδα τῶν ἀληθῶς
πρωτοτύπων μεταρρυθμιστικῶν μέτρων, χθὲς ἡ
ἀστυνομία διέταξε ὅλα τὰ γκαρσόν τῶν καφε-
νείων καὶ πανδοχείων καὶ ἐστιατορίων νὰ μὴ
ἐξέρχωνται εἰς τὴν ἀγορὰν ἀσκεπῆ οὔτε καὶ νὰ
ὑπηρετῶσιν οὕτω τοὺς θαμῶνας δηλαδὴ ἄνευ
φαιδίου, ἐπὶ ποινῇ πρᾶσιμου. Καὶ δὲν ὑπεβλήθη
μὲν ἄχρι τῆς στιγμῆς, καὶ ἦν γράφω, οὐδὲν
πρόστιμον, ἀλλὰ δικαιούμεθα νὰ εἴπωμεν «Μὴ
θεὸς μου χειρότερα».

BIENN, 15 'Απριλίου. — Αί τελευταία προέβη- και ενόσεις βεβαίουν ότι η κατάσταση εν Μακε- δονία ούδ' ούτως εβελτίωθη, αι δε βουλευτικαί συμφο- ραί εξακολουθούσι να ενσπεύρουν τὸν πανικὸν εἰς τοὺς χωρικοὺς. Αἱ συγκρούσεις μετὰ τῶν τουρκικῶν ἀπο- στασιαστῶν εξακολουθοῦσιν ἀνευ πρακτικοῦ αποτελέ- ματος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15 'Απριλίου. — Τηλεγράφημα ληφθὲν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλει, ὅτι ἐν πολὺ Βούλγαροι προσέλαβον ἐπὶ σκοπῷ διαπραγῆς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐφό- ρου τῆς Ἑλληνικῆς μετροπολεως.

Ο ΓΠΟ ΤΟ ΦΕΥΔΩΝΥΜΟΝ «Diplomaticus» γνωστός Ἀγγλος δημοσιογράφος ἐπαγγελματεὺς κατὰ τὴν παρελθούσαν εβδομάδα τὸ Ἀλβανι- κὸν ζήτημα ἐν ἄρθρῳ δημοσιευθέντι ἐν τῇ «Ερμερίδι τοῦ Ουέστ-μίνστερ» καὶ τηλεγρα- φικῶς διαδιδασθέντι εὐθὺς εἰς τὸν «Νέον Ἑλευ- θερον Τύπον» τῆς Βιέννης. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τού- τῳ ἐξάιρεται ἰδίᾳ ἡ διεθνὴς σπουδαιότης τῆς Ἀλβανίας καὶ ἡ ἐν τῷ Ἀλβανικῷ ζήτηματι ἀντίθεσις τῶν Αὐστριακῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν συμφερόντων. «Διὰ τὴν Ἰταλίαν», γράφει ὁ Ἀγγλος δημοσιογράφος, «ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν Αὐστριακῶν ἐν Ἀλβανίᾳ θὰ ἐσήμαινε τὴν ἀπό- λειαν τῆς κλειδῆς τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, πιθανῶς δὲ δευτέραν Βιζέρταν ἐν Αὐλῶνι, καὶ βεβαίως τὴν καταστροφὴν πασῶν τῶν ἀρχαίων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν αὐτῆς σχέσεων ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ. Ἀντιστροφῶς δὲ διὰ τὴν Αὐστρίαν ἡ Ἀλβανία εἶνε ἀναγκαστὸς σταθ- μὸς τῆς προελεύσεως τῆς πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ πρὸς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἥδη εὐρίσκεται ἡ ἐμπορικὴ ἐν τῷ Ἀδριατικῷ ἡγεμονία ἐν ταῖς χερσὶ τῆς Αὐστρίας. Ἡ Αὐστρία εἶνε πραγμα- τικῶς ἡ ἐπικρατοῦσα Δυνάμις καθ' ἅπασαν τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀδρια, διὰ τοῦτο δὲ δὲν δύναται ν' ἀνέχηται διὰ παντός νὰ εὐρί- σκωνται αἱ κλειδῆς τῆς οἰκίας τῆς ἀποκλει- στικῆς ἐν ταῖς χερσὶν ἐτέρας Δυνάμεως. Ἡ δι- πλωματικὴ ἱστορία τῆς Ἀλβανίας εἶνε ἀδιά- κοπτος σχεδὸν σειρὰ ἐπιτυχίων τῆς Αὐστρίας. Αὕτη κείται μὲν ὀλίγα τῶν ἀρχικῶν πλεο- νεκτημάτων τῆς Ἰταλίας, ἀντικατέστησε δ' ὅμως ταύτην καθ' ὅλοκληρίαν ἐν τῷ Ἀνατο- λικῷ Ἀδρια. Ἡδὴ αἱ Αὐστριακαὶ προφυλακαὶ ἵστανται ἐπὶ Ἀλβανικῶν ἐδαφῶν, αὐτοὶ δὲ οἱ Ἀλβανοὶ κατήντησαν ν' ἀναγνωρίζωσι τὴν Αὐ- στρίαν ὡς τὸν πρωτοκείμενον κυρίαρχον. Οἱ σι- δηρόδρομοι καὶ αἱ ἄλλαι ὁδοί, τὰ ταχυδρομεῖα, ἡ ἀστυνομία τῆς θαλάσσης καὶ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ παρακτίου ἐμπορίου εἶνε Αὐστριακά, τῆς Αὐστρίας δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ τηρεῖν τὴν τάξιν ἐν ταῖς δυσμικαῖς χώρας τῆς Βαλκανι- κῆς ἀνεγνώρισε σιωπηρῶς ἡ Ρωσία». — Ὁ ἄγγλος δημοσιογράφος ἐξίρει τὴν σύνοιαν καὶ πρὸς τὸν Αὐστριακὸν πολιτικὸν ἀνδρῶν ἐν τῇ πρὸς Νότον προέλασει μέχρι τοῦ 1897, ὅτε μόλις συνεῖδον οἱ Ἰταλοὶ ὅτι ἐλάχιστα πλέον δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν ἐν Ἀλβανίᾳ, εἴτα δ' ἐξακολουθεῖ ὡς ἐξῆς: «Ἡ δὲ βασιλεία, ἡν κατὰ τὴν ἐκείνην ἐπέλθῃ ἐκρηγῆς τις ἐν Ἀλβανίᾳ, ἡ Αὐστρία θὰ ἠναγκάσῃτο, ἐν περι- πτώσει καθ' ἣν οἱ Τούρκοι δὲν θὰ κατέρωθον νὰ καθιστάσῃσι τὰ πράγματα, ἀναπορευόμενος νὰ ἐπέμβῃ, παρὰ πάσας τὰς διαβεβαιώσεις τῆς. Τότε δὲ βεβαίως θὰ προέκυπτον ἐντεῦθεν διε- θνεῖς περιπλοκαί. Ποῖο δὲ εἶδος θὰ ᾔσαν αἱ περιπλοκαὶ αὗται, οὐδεὶς δύναται νὰ προείπῃ ἀκριβῶς, διότι ἐν πρώτοις πιθανῶς θὰ ᾔρχοντο πᾶσαι αἱ συμμαχίαι εἰς τὸ χωνεύειν». — Ὁ ἀρθρογράφος πραγματεύεται κατόπιν τὴν ἰδέαν αὐτονομίου πολιτεύματος, οἷον προεβλήθη ὑπὸ τοῦ λόρδου Γκόνσερ καὶ τοῦ λόρδου Φιτ- σμῶρις, αὐτὸς δὲ κηρύσσειται ὑπὲρ τῆς ξένης κατοχῆς ὡς μόνος διεξόδος, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπὶ τὴν πλήρως ἀναρχίαν ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἀλλὰ τίς τῶν Δυνάμεων ὀρεῖται ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει νὰ λάβῃ τὴν ἐντολήν; Περὶ τού- του, φρονεῖ ὁ «Διπλωματικός», οὐδεμία δύνα- ται νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία παρὰ τοῖς εἰλικρινῶς ἐκζητοῦσι τὸ καταλλήλστατον ὄργανον. Μετα-

ξὺ τῶν ἀναμιλλωμένων ἀξιώσεων Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας οὐδεμία δύναται κατ' αὐτόν, νὰ γείνη μετὰ σπουδαιότητος σύγκρισις. Ἐνθ', λέγει, ἡ Ἰταλία ἐκτὸς τῆς ἱστορικῆς φιλοδοξίας οὐδὲν θετικὸν κατόρθωμα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς δι- καιολόγησιν τῶν ἀξιώσεων τῆς, ἡ Αὐστρία ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ ἀπέδειξε πόσον θαυμα- σίαν ἰκανότητα κέκτηται πρὸς τὸ ἔργον οὐ μόνον τοῦ διατηρεῖν τὴν εἰρήνην ἀλλὰ καὶ τοῦ μετατρέπειν τὴν Τουρκικὴν ἔρμην ἐἰς ἀνθηρὰν καὶ ἀμυαίαν χώραν...» Ὁ ἀρθρογράφος ἀναμι- μνήσκει ὅτι ἀπεκάλυψε πέρυσι τὴν ὑπαρξίν τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας συ- νομολογημένης συνθήκης ἥτις ἀσφαλίζει τὸ κα- θεστὼς ἐν τῇ Μεσογείᾳ, ἐπομένως δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀνδριανῶν, καὶ περαινέει τὸ ἄρθρον τοῦ ὡς ἐξῆς: «Ἀν ἡ Αὐστρία εἰσέβαλλεν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἡ Ἀγγλία θὰ ἔδυνάτο νὰ κληθῇ ὅπως ὑποστηρίξῃ τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἰταλίας. Ὅθεν ὁ Ἀγγλικὸς καὶς ὀρεῖται μετὰ μείζονος ἐνδιαφέροντος νὰ παρακολουθῇ τὰ συμβαίνοντα νῦν ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ».

ΜΕΤΑΞΥ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἀνεφύη ἀπροσδοκῆτος διπλωματικὴν ἐπιστάθην, συνε- πείχῃ ἀδεῖξιν ἐνεργείας τοῦ ἀστυνομίου Καρβασ- σαρά κατὰ τοῦ αὐτοῦ Τούρκου προξένου. Ὁ ἐν λόγῳ ἀστυνομὸς εἰσῆλθεν μετ' ἀστυφυλά- κων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Τούρκου προξένου, ἥτις χρησιμεῖται καὶ ὡς προξενεῖον καὶ ἐξήχησε νὰ ἐνεργήσῃ ἔρευναν, διότι εἶχεν ὑπόνοιαν, ὅτι ἐ- κρύπτοντο ἐκεῖ λαθρεμπορικὰ εἶδη. Ὁ προξέ- νος δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτην ἔρευ- ναν καὶ διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀστυνομίου παραβιάσαντος τὸ ἄσυλον τοῦ προ- ξενείου, τὸ ὅποτον, κατὰ τὰ διεθνή νόμιμα, θε- ωρεῖται ἑδαφὸς θωμανικῶν, κατήγγειλε δὲ τὸ γεγονός εἰς τὸν νομάρχην Αἰτωλοκαρνανίας καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα βουλήν. Προσέειπεν. Ὁ Τούρκος πρέσβυς Ριζαὶτ βέρης ἔσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν ὑπουργῶν κ. Σκουζέν περὶ τὴν 11ην π. μ. εἰς τὸ ἀνεκοίνωσε τὰ λα- θόντα χώραν, προβάς συγχρόνως εἰς ἐντόπιον παραστάσεις διὰ τὴν προσβολήν, ἥτις ἐγένετο κατ' ἀντιπροσώπου τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους καὶ ζητήσας ἄμεσον ἰκανοποίησιν. Ὁ κ. Σκου- ζὲς ὑπεσχέθη εἰς τὸν Τούρκον πρέσβυν, ὅτι θὰ δοθῇ πᾶσα ἰκανοποιητικὴ λύσις ὑπὲρ τοῦ προσβληθέντος Τούρκου προξένου. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ριζαὶτ βέρη με- τέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Εἰσωτερικῶν ὅπου συνήντησε τὸν συνάδελφον τοῦ κ. Μαυρομιχά- λην, πρὸς τὸ ἀνεκοίνωσεν τὰ λαθόντα χώραν. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης συνεννοήθη πᾶραυτα μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις συνε- κάλεσε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅπως τοῦτο ἀποφανθῇ περὶ τοῦ πρακτέου. Τὸ συμβούλιον συνεκροτήθη περὶ τὴν μεσημέριαν. Μετὰ μα- κρὰν δὲ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπε- φασίσθη ὅπως διαταχθῇ τηλεγραφικῶς ἡ με- θέσις τοῦ ἀστυνομίου Καρβασσαρά, ἀποσταλῇ δ' ἐκεῖ δικαστὴς, ὅστις νὰ ἐνεργήσῃ αὐστηρὰς ἀνακρίσεις. Ἐάν τῶν ἀνακρίσεων αὐτῶν προ- κύψῃ ὅτι ὁ Τούρκος προξένος δὲν ἐγένετο πα- ραίτιος τοῦ ἐπεισοδίου, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀστυνό- μος, θέλει ἐκφρασθῇ ἡ λύπη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τιμωρηθῇ ὁ ἀστυνομός. Περατωθείσης τῆς ὑπουργικῆς συστάσεως ἔσπευσε διὰ τηλεγραφη- ματός τοῦ κ. Μαυρομιχάλης νὰ διαταχθῇ τὸν ἀνωτέρω ἀστυνομὸν ὅπως ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἀ- ναχωρήσῃ ἐκ τῆς ἑδρας τοῦ καὶ μεταβῇ εἰς Μεσολόγγιον ὅπου ν' ἀναμεινῇ νεώτερος δι- καγός. Ἀφ' ἐτέρου διὰ τηλεγραφημάτων τοῦ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Ζυγομαλάς διατάξῃ τὸ ἐρετὸν τῆς περιουσίας ἐκείνης ὅπως ἀποστείλῃ ἐπὶ τόπου ἕνα ἐκ τῶν δικα- στῶν τοῦ καὶ ἐπιληρθῇ ἀνακρίσεις. Αἱ ἐνέρ- γειαι αὗται τῆς Κυβερνήσεως ἀνεκοινώθησαν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν Τούρκον πρέσβυν καὶ ἡδὴ ἀναμένεται τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων τοῦ ἀποσταλέντος ἐπὶ τόπου ἐκτάκτου ἀ- νακριτοῦ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ο ΜΠΑΟΥΤΣΕΡ τηλεγραφεῖ ἐκ Σόφιας, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐγένοντο ἐπι- νευρημένοι κλοπαὶ ὅπλων καὶ πολυμερῶς ἐκ- ἀπὸ τὰ δημοσίας ἀποθήκας. εἰς τὰς ὁποίας ἐ- νέχονται ἀξιωματικοί. Ἀπὸ τὸ ὅπλοστέριον τῆς Βάρνας ἐκλάπησαν 40 ὅπλα καὶ 70 χιλ. φυσίγγια. Ἐπειδὴ εἰς τὸν στρατὸν ὑπηρετοῦν πολλοὶ ἀξιωματικοὶ Μακεδονικῆς καταγωγῆς, ἀδύνατος εἶνε ἡ πρόληψις τῶν κλοπῶν τούτων. Πρῶτον ὑπαξιωματικὸς τοῦ βουλευτικοῦ στρα- τοῦ ἀνεχώρησεν ἐκ Βάρνας μεταβαίνοντας εἰς Μακεδονίαν διὰ νὰ δολοφονήσῃ τοὺς Ρῶ- σους προξένους, οἵτινες διὰ τῶν δημοσιευθεσά- ντων ἐκθέσεων κατήγγειλαν τὰς ἐν Μακεδονίᾳ βου- λευτικὰς ὁμοιότητας. Φαίνεται δ' ὅτι ἡ ρωσικὴ Κυβέρνησις, βεβαιωθείσα περὶ τοῦ γεγονότος τούτου, ἐτηλεγράφησε πρὸς τοὺς προξένους τῆς γενικῶς νὰ λάβουν σοβαρὰ μέτρα πρὸς προστα-σίαν τῆς ζωῆς τῶν. Τὴν συνωμοσίαν ταύτην ἀπεκάλυψεν ὑπάλληλος τοῦ ρωσικοῦ πρέ- σβεινίου, ὅστις διητῆρει (λέγει ὁ Μπαούτσερ) τὰς προτέρας σχέσεις του πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τοῦ Μακεδονικοῦ κινήματος.

Ἐπιστολὴ ἐκ Κων/πόλεως, δημοσιευμένη εἰς τὴν «Νέα Βιενναιάν Ταχλάτ» ῥίπτει φῶς ἐπὶ τῶν Ἀλβανικῶν ταραχῶν. Κατὰ τὴν ἀνταποκριτήν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφρόνων Ἀλ- βανικῶν φυλῶν, ἀντὶ ν' ἀποδεχθῶσι τὰς μετα- ρυθμίσεις, ἐπρότειναν εἰς τὸν Σουλτάνον νὰ θέσουν εἰς τὰς διατάγας τοῦ ὅσους θέλει ση- τιώσας, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι θὰ αὐξηθῇ ἡ ἀλ- βανικὴ αὐτονομία καὶ θὰ δοθῇ εἰς τοὺς Ἀλβα- νούς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν τὸν γενικὸν δι- οικητὴν τῶν. Ὁ Ἀβδὺλ Χαμίτ, ἐξ ἄλλου, εἶνε λίαν ὑποχρεωμένος εἰς τινὰς τῶν Ἀλβα- νῶν ἀρχηγῶν, οἱ ὅποιοι μετέσχον ἐξ ἰδίων τῶν δαπανῶν τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος πολέμου καὶ δὲν ἐπιθυμοῦν ν' ἀποζημιωθῇ τοιοῦτον βοήθη- σιν. Ἐξ ἄλλου γνωρίζει, ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Ρῶ- σου προξένου Τσερπένιν ἐχεδιάσθη εἰς τὴν Γαλιζίαν.

Ὁ ἐν Κων/πόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νταϊλν Μαϊλ» ἐπιστέλλει ὅτι, κατὰ πληροφάνειαν ἀν- θετικῆς πηγῆς, οἱ ἐπαναστάται τῆς Μακεδο- νίας καταφεύγουν εἰς παντὸς εἶδους σκληρότη- τας ὅπως ἐξεγείρουν τοὺς κατοίκους. Οἱ Τούρ- κοι πιθανὸν νὰ μὴ εἶνε ἐντελῶς ἀσπίλοι, πολ- λάκις δὲ ἐφάρτησαν ἀγρίως πρὸς τοὺς κατοί- κους κατὰ τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν πρὸς ἀνακ- λυψὴν κρυμμένων ὅπλων, δὲν ἔχουν ὅμως εἰς τὴν παθητικὴν τὴν τὰ φρικτὰ κακοεργήματα τῶν Βουλγάρων. Ἐκ τῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἡ- μέρας διαπραχθεισῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ὁ- μοιότητων ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἀγγλικῶν φύλλον παραθέτει τὰς ἀκολουθοῦσας: Πλησίον τοῦ Πε- λεοῦ οἱ Βούλγαροι ἐφρόνουνσαν ἀγρίως ἕνα νέον Ὁθωμανὸν καὶ τὴν μητέρα του· εἰς τὸ Βισάβ ἐδολοφόνουν τὸν Μακεδὸν ἐρεβὰ τοῦ χωρίου Νικολάου, πολλοὺς δὲ ἄλλους ἀπομεινωμέ- νους πόνους καὶ ἐγκλήματα διέπραξαν κατὰ τὰς ὀλίγας παρελθούσας ἡμέρας οἱ ὁπαδοὶ τοῦ κο- μιτάτου. Ἡ Τουρκία ἀποστέλλει διαρκῶς στρα- τεύματα εἰς τὴν Μακεδονίαν. Μαρ' ὅλας τὰς ἐνεργείας τῶν ἐπανασταστῶν καὲν παρατηρεῖται.

Ὁ Ἀγγλος Ἀρολδ Νιηλ, γνωστὸς κατὰ βάθος τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων, δημοσιεύει ἐπιστολὴν εἰς τὴν «Ἡμερήσιον Χρονογράφον» τοῦ Λονδίνου, εἰς τὴν ὁποίαν λέγει ὅτι οἱ δι- νώτερον ἐνοχοὶ διὰ τὰς μακεδονικὰς ταραχὰς καὶ τὰς διαρκεῖς διαταρμυκτικὰς ὁμοιότητας εἶνε οἱ Τούρκοι, Αἱ ρωσικαὶ ἐφημερίδες, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, παροτρύνουν τὴν Ρωσίαν νὰ ἐ- νισχυθῇ κατὰ τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ ἐνίσχυσαν πέμψῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ὡς λόγον φέρουν τὰς φρικαλεότητας. Εἶνε καθαρά αἱ χεῖρες τῆς Ρωσίας διὰ νὰ ἐπέμβῃ διὰ τοιοῦτον λό- γον; Ἡ Ρωσία δὲν αἰματοκύλισε τοὺς Κινέ- ζους χωρὶς νὰ σεβασθῇ ἡλικίαν ἢ φύλον; Κα- τήλων δὲ λέγει ν' ἀφῇ μόνον τῆς ἡ Τουρ- κίας νὰ εἰρηνεύσῃ τὴν Μακεδονίαν.

ΓΑΛΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ προσκόπου «Κόντορ» ἀνέκτο προχθὲς περὶ τὴν 6ην π. μ. ὡς εἰς Πειραιᾶ ὁ ἐπὶ τῆς Ἑκπαίδευσως ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Σωμιέ. Τὸν ἐπὶ τῶν ἔργων ἔχον προῦ- πνήτησεν εἰς Πάτρας ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλ- λίας κόμης Δ' Ὁρμεσσὼν καὶ συνάδουσαν ἐν- ταῦθα, ἐν Πειραιᾷ δὲ κατελθὼν ἐχαίρετῃσεν ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσω- τερικῶν ὑπουργὸς κ. Κυριακούλης Μαυρομιχά- λης. Διὰ τῆς ἀμαρτοστοιχίας τῆς 7ης π. μ. ὁ Γάλλος ὑπουργὸς μετὰ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη καὶ τοῦ κ. πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας. Ὁ κ. Σωμιέ κατέλειπεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολήν.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς κ. Σωμιέ τὴν 10ην πρωΐαν ὥραν τῆς Τετάρτης ἐπισκέψατο τὴν Ἀκρόπολιν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Μπαγιέ καὶ Ρουζὼν, τοῦ υἱοῦ του καὶ τοῦ κ. Ὡμόλλ. Ἐπισκεφθεὶς δὲ τὰ διάφορα μνημεῖα τῆς Ἀκροπόλεως, ἐξεφράσθη ἐνθουσιῶδως περὶ αὐτῶν. Τὸ ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως πανόραμα τῆς πόλεως τὸν κατεμάγευσεν καὶ ὡμίλει διαρ- κῶς μεθ' αὐτῶν δι' ἕνα ἐν γένει τὰ ὑπὸ τὸν Ἀττικὸν οὐρανὸν μέρη. Τὴν 3ην π. μ. ἐπε- σκεφθὲν τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καβαδίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν κατέπλευσεν εἰς τὴν Πειραιᾶ ἡ φυλακὴ τῆς ἐν Κων/πόλει γαλλικῆς Πρεσβείας «Βοτούρ», ἥς ἐπέβαινον ὁ πρέσβυς κ. Κωνστάν, ἐρχόμενος ὅπως περυστῇ εἰς τὰς ἐν Δελφοῖς ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομὰς. Μετὰ τοῦ «Βοτούρ» συγκαταπλέει καὶ ἡ ἑτέρα φυλακὴ «Μουέν».

Ἀνεκοινώθη ἐπισήμως, ὅτι ἐκτὸς τοῦ κ. Κυριακούλη Μαυρομιχάλη θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Διαλέξεις τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ κ. Ν. ΚΑΖΙΖΗΣ.

(ἰδὲ συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον φύλ.)

Ἀφαιρέσας, Κύριοι, τὴν Ἡπειρον μετὰ σφολακῇ αὐτῇ, μετὰ τοὺς μεγάλους χορηγούς τῆς ἐθνικῆς ἐκπαίδευσως· τὸν Γκιώμαν, τὸν Μαρούτσον, καὶ τὸν Καπλάνην καὶ τοὺς Ζα- μπάδας, μετὰ τοῦ Σουλὶ καὶ τοὺς μεγάλους αὐ- τοῦ πολεμάρχους, καὶ ἡ κατανόησις τοῦ ἐκ- τὸς ὅσοντος συρροῆς θὰ ἦτο ἡ ἀνάβωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁ Ἡπειρώτης ἐκπροσωπεῖ ἕνα τῶν γενναϊοτάτων καὶ ἰσχυροτάτων ἑλληνικῶν τύπων ἀρωματισμένος εἰς τὰ πάτρια, ἀπλοῖκος, ἀρελῆς, λιδοτακτὸς μέχρις ὑπερβολῆς εἰς ἐν κατ' ἐξοχὴν ἀποβλέπει νὰ καταστῇ πλούσιος, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ χρησιμοποίησιν τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Δὲν γυμ- ρεῖται, διὰ νὰ μὴ δημιουργήσῃ νέας ὑποχρε- ώσεις, ἀλλ' ὁ ἀρελῆς οὗτος ἄνθρωπος εἰς προ- ωρισμένους νὰ καταστῇ μίαν ἡμέραν Ζωσιμᾶς, ἢ Ριζάρης, Πάγκας ἢ Ἀδέρωφ. Τοιοῦτος ὑ- πῆρξεν ἀείποτε καὶ τοιοῦτος διατελεῖ μέχρι σήμερον ὁ καθάρως ἡπειρωτικὸς τύπος.

Πρὶν ἡ εἰσέλευσις εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἡπει- ρωτικῶν πραγμάτων κατὰ τὸν 10^{ον} αἰῶνα, πρὶν ἡ σὰς ἀποκαλύψῃ τὴν εἰκόνα τοῦ 1821 καὶ τὴν σχετικὴν δράσιν τῆς Ἡπείρου, ἐπι- τρέπατέ μοι νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι οἱ ἥρωικοὶ ἀγῶ- νες τοῦ Σουλίου ἰδίᾳ κατὰ τὰς δύο πρώτας δεκαετητίδας τοῦ 10^{ου} αἰῶνος οὐκ ὀλίγον συ- νετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐλληνικῆς ἐ- παναστάσεως. Οἱ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνες τῶν Σουλίων κατὰ τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ ἐνίσχυσαν ἐτι μέλλον τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς Ἡ- πείρου, καὶ ἐκ τῶν ἀγῶνων τούτων ἐμελλεν νὰ ἐξέλθῃσι κατὰ τὸ 1821 οἱ μεγάλοι στρατηγὸι καὶ οἱ μεγάλοι ἥρωες τοῦ 1821. Διεξεδίχθησε τὸ Σουλὶ μέχρι τέλους τὸ πάτριον ἑδαφὸς μετὰ θυσίας, μετ' ἀποσιώσεως ἀπαρχαίλλου. Γνω- ρίσετε τὸν πολυβούλητον χορὸν τοῦ Ζαλόγγου;

τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Κ. Καραπάνος, ἐπιδίκνουν τοῦ ὀπλιταγοῦ «Κρήτη» τὸ ὅποτον μεθορίζεται σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐκ τοῦ Ναυστάθμου εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς.

Ὁ κ. Σωμιέ παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Βα- σιλέως καὶ συνώμιλῃσεν διὰ μακρὸν μετ' αὐτοῦ. — 42 ᾔσαν οἱ συνδικατομῶνες, οἱ παρακαθῆ- σαντες εἰς τὸ προχθὲς τὴν ἑσπέραν, πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Σωμιέ, ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλ- λίας παρατεθὲν γεῦμα.

Κυρίαὶ παρέστησαν εἰς τὸ γεῦμα δύο μόνον, ἡ κόμηςσα δ' Ὁρμεσσὼν καὶ ἡ κυρία Ὡμόλλ. Δεξιὰ τῆς κυρίας δ' Ὁρμεσσὼν παρεκάθησεν ὁ πρῶτος ὑπουργὸς κ. Δηλιγιάννης, φέρων τὴν ται- νίαν τοῦ γαλλικοῦ Μεγαλοσταυροῦ, ἀριστερὰ δὲ ὁ κ. Σωμιέ, φέρων τὸν ἰταλικὸν Μεγαλό- σταυρον. Ἀντικρὺ τῆς κυρίας δ' Ὁρμεσσὼν πα- ρεκάθησεν ἡ κυρία Ὡμόλλ, ἔχουσα δεξιῶθεν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, ἀριστερὰ δὲ τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Ζυγομαλά. Κατὰ τὰξιν παρεκάθησαν κατόπιν οἱ λοιποὶ συνδι- κατομῶνες.

Κατὰ τὰ ἐπιδρόμια πρώτος ἔφερε πρόσωπον ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, ὅστις εἶπεν, ὅτι ὑ- περβαίνειται δεξιόμενος ἐν Ἀθήναις τὸν ἐ- ζοχὸν ὑπουργὸν τῆς Δημοκρατίας, προσέειπε δὲ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ κ. Σωμιέ, ἐγερθεὶς, ἔφερε τότε εὐχλω- τοτάτην πρόσωπον, τῆς ὁποίας ἐθαυμάσθη ἡ ἡ δύναμις καὶ ἡ χάρις.

Εἰμυθα πάντες (εἶπε περίπου) υἱοὶ τῆς Ἑλ- λάδος καὶ πρὶν ἢ ἔλθωμεν ἐνταῦθα, φέρομεν εἰς τὴν καρδίαν μας τὸ προσφιλὲς Ἰνδακμά τῆς. Πάντες ἡμεῖς κατὰ ὀρεῖλομεν πρὸς τὴν μητέρα καὶ τροφὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πᾶν ὅ, τι πράξωμεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀπλὴ ἀπό- δειξις τρεφόντων. Ἀποδιδάμενός τις εἰς τὰς

ἴσας πολλοὶ ἐξ ὑμῶν τὸν ἀγῶνα. Διότι δὲν τὸν ἐδιδάχθησαν οὔτε ἐν τῷ οἴκῳ, οὔτε ἐν τῇ σχολῇ. Γυναικες Σουλίσσαι, ἀποσπασθεῖ- σαι ἐκ τοῦ σωματος τοῦ Κουτσουκιά, ἕνεκα τοῦ σκοπούς τῆς νυκτός, περιεπληνῆθησαν ἀνὰ τοὺς ἀπρόσιτους βράχους τοῦ Ζαλόγγου. Οἱ καταδιωκόμενοι αὐτοὶ Τουρκαλβανοί, ἀπολέ- σαντες τὰ ἴχνη τοῦ κυρίου σώματος, κατεδίω- κον τὸ γυναικεῖον τοῦτο σῶμα, ἐξ ἐξήκοντα δύο γυναικῶν συνιστάμενον. Ἐπελθούσης τῆς ἡμέρας συνήρθη μὲν τὸ σῶμα φρικτῶς ὅσον καὶ ἀνίσως κατὰ τὴν ἀντιμὸν καὶ τῇ πολεμικῇ μέσῃ. Οἱ Τούρκοι ᾔρξαντο πυροβολοῦντες, αἱ δὲ ἀ- ναγκρινόμεναι γυναῖκες, φέρουσαι ἐπὶ τῆς ρά- χεως τῶν καὶ τὰ τέκνα τῶν, ἡμίμνησεν διὰ πε- τροβολισμοῦ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν. Ἐπὶ τέλους ὁ ἀνιμὸς καὶ τὰς πολεμικὰς μέσας ἔσκαψε καὶ ἀσπλῶν γυναικῶν. Καταφυγούσαι αὐταὶ εἰς τὸν ὑψηλότερον ὄρετον, καταδιω- κόμεναι ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς τιμῆς, τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος τῶν, πρώτον μὲν ἐξεσπενδύνθησαν τὰ τέκνα τῶν εἰς τὸ βά- ρος τοῦ Ἀχέροντος, ἐπειτα δὲ σχηματίσα- σαι χορὸν τὸν τραχικώτερον καὶ ἐνδοσώτερον χορὸν τοῦ κόσμου, ἔσπαν ὅλοι ὅμοι εἰς τὸ χεῖρον ἀγῶνα βάρβαρον, ἵνα μὴ ἐμπίσωσιν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων!

